

RP 11/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om notarius publicus och till lag om ändring av 34 § i lagen om konsulära tjänster

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om notarius publicus genom vilken den gällande lagen med samma namn upphävs. Propositionens syfte är att göra lagstiftningen om notarius publicus tidsenlig.

Det föreslås att det i lagen tas in bestämmelser om vilka tjänstemän som är notarius publicus, notarius publicus uppgifter, lokal behörighet, bekräftelse av intyg som utfärdats av notarius publicus, protokollföring och legalisation av handlingar.

Notarius publicus är enligt förslaget chefen för en magistrat och en av honom eller henne förordnad tjänsteman vid magistraten. I fråga om landskapet Åland föreslås att av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket är notarius publicus. Enligt förslaget ska landskapsåklagaren och landskapsfogden inte längre anförtros uppdrag som notarius publicus.

Det föreslås att bestämmelserna om notarius publicus uppgifter i regel ska motsvara nuläget. Notarius publicus ska på begäran styrka underskrifter och kopior av handlingar, bekräfta att en myndighet eller en person är behörig att företa en viss tjänsteåtgärd el-

ler att någon har en viss tjänsteställning eller behörighet eller är rättsligt behörig att företräda någon annan, utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts notarius publicus samt över rättsliga och ekonomiska förhållanden, vara vittne när ett tresorfack eller något annat förvaringsrum stängs eller öppnas samt övervaka lotteridragningar.

I lagen föreslås dessutom bestämmelser om att notarius publicus får bekräfta att en formbunden eller annan skriftlig redogörelse, utredning eller anmälan har lämnats. Notarius publicus föreslås dessutom få behörighet att vidta sådana åtgärder som motsvarar de uppgifter som uppräknas i lagen och som på grund av något annat lands lagstiftning behövs för att bevaka rätt eller fördel utomlands eller utföra en rättshandling utomlands. En sådan åtgärd får dock inte vidtas om den strider mot grunderna för Finlands rättsordning.

Dessutom föreslås att hänvisningarna till lagen om notarius publicus i lagen om konsulära tjänster ska ändras så att de gäller den nya lagen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
Lag om notarius publicus	3
Annan lagstiftning	4
Antalet åtgärder	4
Styrningen av notarius publicus	5
1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet	6
Sverige	6
Norge	6
Danmark	6
Tyskland	7
Frankrike	7
1.3 Bedömning av nuläget	7
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	10
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
DETALJMOTIVERING	11
1 LAGFÖRSLAG	11
1.1 Lag om notarius publicus	11
1.2 Lagen om konsulära tjänster	13
2 IKRAFTTRÄDANDE	13
LAGFÖRSLAG	14
om notarius publicus	14
om ändring av 34 § i lagen om konsulära tjänster	16
BILAGA	17
PARALLELLTEXT	17
om ändring av 34 § i lagen om konsulära tjänster	17

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge**1.1 Lagstiftning och praxis**

Lag om notarius publicus

Lagen om notarius publicus (287/1960) trädde i kraft 1961. I lagen föreskrivs om tjänstemän som sköter uppdrag som notarius publicus, behörighetsvillkor, notarius publicus uppgifter, protokoll över notarius publicus förrättningar och utrikesministeriets uppgifter vid legalisering av handlingar. Lagen har ändrats fem gånger efter ikraftträdandet. Ändringarna har skett i samband med förvaltningsreformer och ändringar i de allmänna lagar som gäller förvaltning.

Bestämmelser om vilka tjänstemän som är notarius publicus finns i lagens 1 §. Enligt paragrafens 1 mom. är chefen för en magistrat och en av honom eller henne förordnad tjänsteman vid magistraten notarius publicus. Enligt 2 mom. kan det vid en magistrat finnas tjänster som notarius publicus. En sådan tjänst kan vara kombinerad med en tjänst för vilken behörighetsvillkoret är högre högskoleexamen i juridik. I paragrafens 3 mom. föreskrivs att i landskapet Åland är de av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket som uppfyller behörighetsvillkoren i lagens 2 § samt landskapsåklagaren och landskapsfogden notarius publicus.

I 2 § föreskrivs att behörighetsvillkor för en tjänst som notarius publicus är högre högskoleexamen i juridik. Enligt 3 § ska notarius publicus sköta sina uppgifter ärligt, omsorgsfullt och opartiskt.

I 4 § föreskrivs om notarius publicus uppgifter. Notarius publicus ska för det första uppta protest med stöd av växellagen (242/1932) och checklagen (244/1932). Dessutom ska notarius publicus på grundval av en företedd utredning eller med stöd av omständigheter som han har kännedom om utfärda vederhäftighetsintyg, styrka underskrifter och avskrifter av handlingar samt utfärda intyg över innehållet i handlingar som

företetts honom. Notarius publicus ska också på anhållan i protokoll

uppta förklaringar om rättsliga och ekonomiska förhållanden samt även till tredje man ge ut kopior av protokollet samt bekräfta att en myndighet eller en person är behörig att företa en viss tjänsteåtgärd eller att någon intar en viss tjänsteställning, innehar viss kompetens eller är rättsligen behörig att företräda någon annan. Notarius publicus ska dessutom såsom vittne vara närvarande när tresorffack eller något annat förvaringsrum tillsluts eller öppnas liksom också när en försegling fästs eller tas bort samt övervaka lotteridragningar, verkställa utlottningar av obligationer, aktier eller andra värdepapper och utföra andra liknande åligganden.

I 4 § hänvisas också till åligganden som påförts notarius publicus i någon annan lag. Där föreskrivs också om notarius publicus regionala behörighet. I paragrafen sägs också att av notarius publicus utfärdat intyg ska vara bekräftat med stämpel eller sigill.

Notarius publicus behörighet begränsas i lagens 5 §. Enligt den får notarius publicus inte vidta en åtgärd som ankommer på en särskild myndighet eller inrättning, inte heller om ärendet är av den beskaffenhet att en åtgärd av notarius publicus inte kan anses sakenlig. Han får inte heller företa en åtgärd, om han har del i saken eller om en sådan särskild omständighet föreligger som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet.

I 6 § föreskrivs om protokoll som ska föras över notarius publicus förrättningar och om anteckningar som ska göras över förrättningarna i en saklängd.

I 7 § ges chefen för utrikesministeriets rättsavdelning eller en av honom förordnad tjänsteman vid ministeriet rätt att för utländsk myndighet utfärda de intyg som avses i lagen.

Lagens 8 § innehåller ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om tillämpningen av lagen genom förordning.

Annan lagstiftning

I 66 § i checklagen och i 88 § i växellagen finns bestämmelser om behörighet att uppta protest. Enligt bestämmelserna ska protest upptas i stad av notarius publicus och på landet av notarius publicus på orten eller i närmaste stad.

Skyldig att förrätta borgerlig vigsel är enligt 17 a § 1 mom. 3 punkten i äktenskapslagen (234/1929) bl.a. notarius publicus i en magistrat.

Berättigad att verkställa stämning och delgivning är enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om stämmingsmän (505/1986) bl.a. notarius publicus.

Enligt 15 § i lagen om faderskap (700/1975) kan en man erkänna sitt faderskap också hos notarius publicus. Enligt 18 § i lagen om faderskap kan hörande verkställas och godkännande mottas även av notarius publicus.

Köpvittnen är enligt 1 § i lagen om köpvittnen (573/2009) bl.a. cheferna för magistraterna, häradsskrivarna och notarius publicus.

Om utfärdande av s.k. apostille-intyg föreskrivs i konventionen om slopande av kravet

på legalisation av utländska allmänna handlingar (FördrS 46/1985). Enligt förordningen om verkställigheten och tillämpningen av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om slopande av kravet på legalisation av utländska allmänna handlingar (706/1985) är behöriga myndigheter i fråga om utfärdande av apostille-intyg notarius publicus vid magistraterna och vid statens ämbetsverk på Åland.

Enligt 4 § 1 mom. i lagen om bevisning för bevakande av rätt i utlandet (4/1927, nedan bevisningslagen) ska notarius publicus på begäran bekräfta riktigheten av namnteckningar samt skriftliga bevis och andra handlingar som erfordras för styrkande av en rättighet som ska bevakas i utlandet.

Notarius publicus prestationer är avgiftsbelagda. Bestämmelser om avgifter finns i finansministeriets förordning om avgifter för magistraternas prestationer åren 2013 och 2014 (816/2012) och i justitieministeriets förordning om avgifter för notarius publicus prestationer (841/2012), vilka givits med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Antalet åtgärder

I följande tabell presenteras hur många prestationer som notarius publicus fullgjort i magistraterna under åren 2011–2013.

Åtgärd	antal 2011	antal 2012	antal 2013
Styrkande av underskrift	29 625	29 928	30 670
Styrkande av meritförteckning	7	8	4
Apostille	40 222	40 692	38 443
Intyg av Notarius publicus	3 431	2 765	1 243
Kopia styrkt av notarius publicus	61 321	70 855	73 871
Protest	19	27	12
Öppnande / stängande av tresorfack	471	273	239
Vederhäftighetsintyg	0	37	0

Annan åtgärd av notarius publicus	1 286	1 102	987
Intyg över att en viss person lever, utlandet	981	1 463	1 884
Kompetensintyg	15 059	16 106	16 429

I följande tabell beskrivs hur notarius publicus uppgifter fördelat sig mellan olika myndigheter på Åland åren 2011-2013. Något som inverkar på fördelningen är bl.a. att landskapsåklagaren och landskapsfogden inte är behöriga att utfärda apostille.

Myndighet	Antal 2011	Antal 2012	Antal 2013
Statens ämbetsverk på Åland	764	880	1 230
Landskapsåklagaren	7	7	2
Landskapsfogden	32	14	14

Styrningen av notarius publicus

Magistraterna hör till finansministeriets förvaltningsområde. Enligt 1 § i förordningen om registerförvaltningen (248/1996) är magistraterna lokala registerförvaltningsmyndigheter som är underställda regionförvaltningsverket. Vid regionförvaltningsverket i Östra Finland finns en enhet för styrning och utveckling av magistraterna. Den ska centraliserat sköta de styrnings-, övervaknings- och utvecklingsuppgifter i fråga om magistraterna som hör till regionförvaltningsverkens ansvarsområde.

Styrningen av magistraternas verksamhet fördelar sig beroende på magistraternas uppgifter på flera olika myndigheter (bl.a. justitieministeriet, Befolkningsregistercentralen, Konkurrens- och konsumentverket, Patent- och registerstyrelsen).

Vid resultatstyrningen av magistraterna används ett för alla magistrater gemensamt strategidokument som omspannar hela regeringsperioden och strategiska resultatavtal som utarbetats för varje magistrat utgående från strategidokumentet. Finansministeriet godkänner magistraternas strategidokument. Enheten för styrning och utveckling av magistraterna vid regionförvaltningsverket i Östra Finland godkänner magistraternas resultatmål på basis av magistraternas strategidokument. Finansministeriet anvisar anslag för enheten för styrning och utveckling av magi-

straterna att fördelas mellan magistraterna för registerförvaltningens verksamhet.

Bestämmelser om styrgruppen för magistraterna finns i 5 § i förordningen om registerförvaltningen. Styrningen och uppföljningen av omfattande utvecklingsprojekt som har samband med magistraternas verksamhet samt ärenden som gäller samordning av verksamheten inom de olika förvaltningsområdena behandlas i styrgruppen för magistraterna. Styrgruppen behandlar magistraternas strategidokument och strukturen av det strategiska resultatavtal som uppgörs som grund för resultatförhandlingarna med magistraterna, samt ram- och budgetförslag som gäller magistraternas omkostnadsmoment. I styrgruppen finns representanter för finansministeriet, justitieministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Befolkningsregistercentralen, Patent- och registerstyrelsen, Konkurrens- och konsumentverket, enheten för styrning och utveckling av magistraterna, magistraterna samt de organisationer som representerar magistraternas personal.

Modellen för hur magistraterna är organiserade reformerades 2012. Man övergick då till en ny, processbaserad organisationsmodell som utgår från ansvarsområden. I slutet av 2012 utsågs magistrater med ansvar för magistraternas serviceprocesser och vid dem processutvecklare med uppgift att utveckla de strategibaserade processerna och förenhetliga tillvägagångssätten.

1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet

Sverige

I Sverige finns bestämmelser om notarius publicus i lagen om notarius publicus (1981:1363) och i förordningen om notarius publicus (1982:327). Länsstyrelsen förordnar notarius publicus. I varje län ska det finnas minst en notarius publicus.

Behörighetsvillkor för ett uppdrag som notarius publicus är juridisk examen och tillräckliga språkkunskaper samt att personen i fråga inte är försatt i konkurs eller har förvaltare. Den som förordnas till notarius publicus ska dessutom vara lämplig för uppdraget. Om det finns särskilda skäl, kan länsstyrelsen göra undantag från kravet på examen. I praktiken är det vanligen advokater som är notarius publicus.

Länsstyrelsen kan förordna en eller flera ersättare för notarius publicus (biträdande notarius publicus). Biträdande notarius publicus kan tjänstgöra när notarius publicus är ledig eller hindrad att tjänstgöra. Den som uppfyller behörighetsvillkoren för notarius publicus kan förordnas till biträdande notarius publicus.

I Sverige har notarius publicus i hög grad liknande uppgifter som i Finland. Notarius publicus ska bestyrka namnunderskrifter, avskrifter, översättningar och andra uppgifter om innehållet i handlingar, närvara som vittne då förvaringsrum tillsluts eller öppnas eller då förseglingar sätts på eller bryts, kontrollera och förrätta lotteridragningar, efter annan kontroll eller undersökning lämna redogörelse för sina iakttagelser, ta upp förklaringar om förhållanden av rättslig eller ekonomisk betydelse, ta upp protester, bekräfta att en myndighet eller en person är behörig att utföra vissa tjänsteåtgärder samt utfärda apostille-intyg. Notarius publicus får också bestyrka översättningar i den mån hans eller hennes språkkunskaper medger det.

Notarius publicus får inte utföra sådant som är förbehållet en myndighet eller som är otillbörligt eller lätt kan utnyttjas på ett otillbörligt sätt i reklam eller annat sammanhang. Dessutom är notarius publicus inte skyldig att ombesörja delgivning av handlingar eller

utföra sådant som inte rimligen kan begäras av honom.

Länsstyrelsen anger notarius publicus verksamhetsområde. Notarius publicus kan dock vara verksam också utanför det angivna området.

Norge

I Norge finns bestämmelser om notarius publicus i en lag (lov om notarius publicus 26.4.2002 nr. 12) och i en förordning (föreskrift om notarius publicus 1.7.2002 nr. 418).

Uppgifter som notarius publicus sköts vid tingsrätterna samt vid magistraten i Oslo. Genom förordningen har dessutom andra myndigheter i begränsad utsträckning anförtrots uppgifter som notarius publicus. Uppgifter som notarius publicus kan utföras av en sådan tjänsteman vid dessa myndigheter som har nödvändig kunskap och erfarenhet. Bl.a. mottagning av försäkran kan dock skötas endast av synnerligen erfarna tjänstemän.

Till notarius publicus uppgifter hör vigsel, styrkande av underskrifter och kopior, utfärdande av intyg över det faktiska förhållandet (t.ex. intyg över att en viss person lever) och mottagande av försäkran av riktigheten i en handling eller en omständighet. Vid mottagande av försäkran iaktas bestämmelserna i domstolslagen (lov om domstolene, 13.8.1915 nr 5) i fråga om försäkrans ordalydelse. När försäkran avges ska det dessutom särskilt klargöras vilket straffrättsligt ansvar som är förbundet med den. Notarius publicus kan vägra ge en stadfästelse, om stadfästelsen enligt norsk eller någon annan lag saknar beviskraft eller en stadfästelse på andra grunder inte är nödvändig. Notarius publicus ska vägra ge stadfästelser som strider mot norsk lag eller god sed eller som kan utnyttjas på ett oacceptabelt sätt i reklam eller andra kommersiella sammanhang.

Notarius publicus som är verksamma vid tingsrätter kan utföra sina uppgifter också utanför tingsrättens verksamhetsområde.

Danmark

Bestämmelser om notarius publicus behörighet och uppgifter finns i en förordning om

förrättningar av notarius publicus (Bekendtgørelse om notarialforretninger).

I Danmark lyder oppgifterne som notarius publicus under underrätterna (byret) och de utförs av domare och andra tjänstemän som förordnas av domstolens president. Notarius publicus är skyldig att företa handlingar av rättslig betydelse. Sådana uppgifter är bl.a. utfärdande av officiella kopior, lagring av uppgifter i centralregistret för testamenten övervakning av lotterier och styrkande av underskrifter.

Notarius publicus kan undantagsvis arbeta också utanför underrättens domkrets.

Tyskland

I Tyskland finns bestämmelserna om notarius publicus i flera olika författningar. I en förordning som gäller notarius publicus (Bundesnotarordnung) finns bestämmelser om uppgifter för och utnämning av notarius publicus, om chefer och företrädare och disciplinärt förfarande. Också i den lag som gäller styrkande av handlingar (Beurkundungsgesetz) finns bestämmelser om notarius publicus skyldigheter och tillvägagångssätt.

Behörighetsvillkor för notarius publicus är juridisk examen, auskultering som genomförts med bättre framgång än genomsnittet samt behörighet för domartjänst. Av historiska skäl finns det tre olika typer av notarius publicus i landet. Vilken form av notarius publicus som gäller skiljer sig från en förbundsstat till en annan.

I Tyskland är notarius publicus innehavare av en offentlig tjänst och har självständig behörighet. Notarius publicus ska bl.a. upprätta juridiska dokument. Notarius publicus uppgifter hänför sig bl.a. till fastighetsrätt, handelsrätt samt familje- och arvsrätt.

Frankrike

I Frankrike finns bestämmelser om notarius publicus i en lag från 1803 och i ett beslut från 1945 (nr 45-2590, 2.11.1945) samt i en förordning om organiseringen av yrkeskåren notarius publicus (nr 45-0117, 19.12.1945) och i en förordning om yrkesutbildning och förutsättningarna för medlemskap i yrkeskåren (nr 73-609, 5.7.1973).

I Frankrike är notarius publicus självständiga yrkesutövare som utnämns genom ett förordnande från justitieministern. De utövar offentlig makt. Notarius publicus utbildas vid universitet, utbildningscenter och vid sidan av arbetet. Behörighet kan vinnas också via erfarenhet som inhämtats i ett annat yrke.

Notarius publicus uppgifter består huvudsakligen av familjerättsliga uppdrag (äktenskapsförord, arv och testamenten) och juridiska uppdrag som gäller egendomsförvaltning (försäljning av fastigheter, avtal). Notarius publicus ska bl.a. registrera testamenten och arkivera handlingar. Notarius publicus sköter i någon mån också bolagsrättsliga och miljörättsliga ärenden. Dessutom fungerar notarius publicus som rådgivare för privatpersoner och företag t.ex. när det gäller att upprätta dokument. De kan också ha uppdrag inom egendomsförvaltning och fastighetsförmedling.

1.3 Bedömning av nuläget

Lagen om notarius publicus har varit i kraft sedan 1961 och några stora ändringar har inte gjorts i den under dess giltighetstid. Bestämmelserna är inte längre till alla delar tidsenliga till innehåll och form. En del av bestämmelserna har dessutom blivit överflödiga bl.a. till följd av att det stiftats allmänna lagar om förvaltningen. Det mest ändamålsenliga är därför att upphäva den gällande lagen och stifta en ny lag om notarius publicus.

Under den tid lagen har varit i kraft har det skett ändringar, delvis betydande sådana, i notarius publicus uppgifter. Exempel på uppgifter som tidigare varit viktiga och som nu minskat avsevärt är upptagande av protest enligt växellagen och checklagen och utfärdande av vederhäftighetsintyg. Å andra sidan har det allt större internationella umgänget inneburit att t.ex. de intyg som utfärdas för utländska myndigheter har ökat i antal. Bestämmelserna om notarius publicus uppgifter behöver ses över i sin helhet.

Något som visat sig vara en oklar fråga i notarius publicus uppgifter är inte minst möjligheten att ta emot ed eller försäkran. För att sköta ärenden utomlands kan det ibland behövas t.ex. edsvurna anmälningar om en omständighet. Enligt bevisningslagen ska ed el-

ler försäkran genom vilken riktigheten av en namnteckning eller handling bekräftas avläggas i domstol. I praktiken har tolkningen delvis varit den att t.ex. bestyrkande av de standardtexter i utländska blanketter som gäller avläggande av ed eller försäkran inte innebär sådant mottagande av ed som avses i 4 § i bevisningslagen. Notarius publicus har således bevitnat dem. I vissa fall har den text som gäller avläggande av ed eller försäkran strukits över och endast underskriften bestrykts.

Notarius publicus har bl.a. i uppgift att utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts honom eller henne. I praktiken kan begäranden om intyg gälla också t.ex. innehållet i sms eller innehållet på en viss webbsida vid en viss tidpunkt. I lagstiftningen har begreppet handling alltså givits en vid tolkning så att det också omfattar elektroniska handlingar.

Det finns inga betydande ändringsbehov när det gäller de uppgifter som föreskrivs för notarius publicus i äktenskapslagen. De uppgifter som anges i lagen om faderskap och lagen om köpvittnen är av betydelse närmast när notarius publicus tjänster tillhandahålls i beskickningar med stöd av lagen om konsuler tjänster. Det mest ändamålsenliga vore att utreda eventuella lagstiftningsbehov till denna del i samband med att nämnda lagar revideras.

Notarius publicus prestationer, såsom intyg, ges tills vidare inte i elektronisk form. Tillämpliga på notarius publicus verksamhet är bestämmelserna i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). Det som lagstiftningsmässigt bildar ett hinder för elektronisk kommunikation i notarius publicus verksamhet är närmast bestämmelsen i 4 § 4 mom. i lagen om notarius publicus, där det sägs att ett av notarius publicus utfärdat intyg ska vara bekräftat med stämpel eller sigill.

I landskapet Åland är av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket samt landskapsåklagaren och landskapsfogden notarius publicus. Bestämmelserna avviker från lagstiftningen för resten av landet i det avseendet att uppdragen som notarius publicus på Åland också har anförtrotts företrädare för åklagar- och utsök-

ningsmyndigheterna. Uppdragen som notarius publicus är dock för deras del mycket få.

I regel är tillgången till notarius publicus tjänster god. Enligt den enkät som riktades till magistraterna i samband med revideringen av lagen om notarius publicus såg man inga betydande problem i tillgången till tjänsterna.

Inom statsrådet bereder man skapandet av ett rikstäckande nätverk av kundserviceställen inom den offentliga förvaltningen (projektet Kundservice 2014). Vid de gemensamma kundserviceställena skulle det på ett lagstadgat sätt ges personlig kundservice också i fråga om magistraternas tjänster.

En av finansministeriets tillsatt utredare har föreslagit att magistraterna blir en del av regionförvaltningsverken (Utredning över konsekvenserna av en eventuell anslutning av magistraterna till regionförvaltningsverken, Finansministeriets publikationer 28/2013). Utredningen och remissvaren kommer att beaktas när statsrådet kartlägger alternativen i fråga om en ny strukturell lösning för regionförvaltningen.

De projekt som gäller servicenätet kan om de förverkligas föra med sig ändringar i sättet att tillhandahålla notarius publicus tjänster och i tillgången till tjänsterna. Det är dock svårt att bedöma vilka verkningar dessa ändringar har på lagstiftningen om notarius publicus.

Bestämmelser om styrningen av magistraterna och den vägen också av notarius publicus finns bl.a. i förordningen om registerförvaltningen. Inom den strategiska styrningen av magistraterna har man dessutom nyligen övergått till en modell med processutvecklare med uppgift att utveckla magistraternas processer. Bedömningen är att det tills vidare inte finns lagstiftningsbehov när det gäller styrningen av notarius publicus.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionens syfte är att göra lagstiftningen om notarius publicus tidsenlig.

I propositionen föreslås det att det stiftas en ny lag om notarius publicus. I lagen ska det tas in bestämmelser om vilka tjänstemän som är notarius publicus, notarius publicus upp-

gifter, lokal behörighet, bekräftelse av intyg som utfärdats av notarius publicus, protokollföring och legalisation av handlingar.

Notarius publicus är enligt förslaget chefen för en magistrat och en av honom eller henne förordnad tjänsteman vid magistraten. I fråga om landskapet Åland föreslås att av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket är notarius publicus. Landskapsåklagaren och landskapsfogden ska alltså inte längre ges dessa uppdrag. Orsaken till ändringen är framför allt att uppdragen som notarius publicus saknar samband med landskapsåklagarens eller landskapsfogdens övriga uppgifter. Dessutom är det också för närvarande tjänstemän vid Statens ämbetsverk på Åland som utför största delen av uppdragen som notarius publicus på Åland. Med beaktande av att uppdragen som notarius publicus är mångfasetterade är det närmast bara Statens ämbetsverk på Åland som regelbundet inhämtar erfarenheter i detta avseende. Strävan efter en likartad reglering i hela landet talar också för förslaget.

Vid beredningen har man behandlat frågan huruvida uppdrag som notarius publicus ska kunna anförtros också aktörer utanför myndighetsmaskineriet på samma sätt som det t.ex. i äktenskapslagen föreskrivs om givande av vigselrätt. När det gäller tillgången till notarius publicus tjänster förekommer det dock inte sådana problem att det krav på ändamålsenlighet som ställs i 124 § i grundlagen för att en offentlig förvaltningsuppgift ska kunna anförtros en enskild kan anses bli uppfyllt.

Behörighetsvillkoret för uppdraget som notarius publicus föreslås vara annan högre högskoleexamen i juridik än magisterexamen i internationell och komparativ rätt. Den föreslagna regleringen motsvarar nuläget.

Enligt 4 § i lagen om registerförvaltningen kan det genom förordning av statsrådet föreskrivas om bl.a. behörighetsvillkor för tjänster inom registerförvaltningen. Med beaktande av notarius publicus uppgifter är det dock motiverat att även i framtiden föreskriva om behörighetsvillkoren för notarius publicus i lag.

Under beredningen har man övervägt möjligheten att förbättra tillgången till tjänsterna genom att mildra behörighetsvillkoren för

uppdraget som notarius publicus t.ex. så att någon som avlagt lägre högskoleexamen i juridik skulle kunna arbeta som notarius publicus på bestämd tid. Högre högskoleexamen i juridik betraktas som den lämpligaste examen med tanke på notarius publicus uppgifter och ställning. Även i andra länder kan notarius publicus uppgifter i allmänhet skötas av någon som avlagt juridisk examen. Tillgången till tjänster bör inte tillgodoses genom sänkta behörighetsvillkor utan i stället organisatoriskt, t.ex. genom att utveckla arrangemangen med ersättare och tidsbeställning.

Högre högskoleexamina i juridik är enligt statsrådets förordning om universitetsexamina (794/2004) juris magisterexamen och magisterexamen i internationell och komparativ rätt. Magisterexamen i internationell och komparativ rätt avläggs inom ett utbildningsprogram som riktar sig bl.a. till sådana som avlagt någon annan examen än lägre högskoleexamen i juridik. Examen motsvarar inte innehållsmässigt till alla delar juris magisterexamen. I behörighetsvillkoren har magisterexamen i internationell och komparativ rätt således inte i alla avseenden ansetts likvärdig med juris magisterexamen (se t.ex. 13 § i lagen om åklagarväsendet (439/2011), 14 § i tingsrättslagen (581/1993), 3 § i lagen om advokater (496/1958), 2 § i lagen om rättegångsbiträden med tillstånd (715/2011)). Magisterexamen i internationell och komparativ rätt bör inte heller tas med i behörighetsvillkoren för notarius publicus.

Det föreslås att bestämmelserna om notarius publicus uppgifter i regel ska motsvara nuläget. Notarius publicus ska på begäran styrka underskrifter och kopior av handlingar, bekräfta att en myndighet eller en person är behörig att företa en viss tjänsteåtgärd eller att någon har en viss tjänsteställning eller behörighet eller är rättsligt behörig att företräda någon annan, utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts notarius publicus samt över rättsliga och ekonomiska förhållanden, vara vittne när ett tresorffack eller något annat förvaringsrum stängs eller öppnas samt övervaka lotteridragningar.

I lagen föreslås också bestämmelser om att notarius publicus får bekräfta att en formbunden eller annan skriftlig redogörelse, ut-

redning eller anmälan har lämnats. Handlingar som styrks av notarius publicus på detta sätt behövs vanligen för myndigheter utomlands.

Genom regleringen vill man skapa klarhet i rättsläget, som vid tillämpningen av bevisningslagen delvis varit oklart. Det skulle vara möjligt att klargöra rättsläget också genom att styrkande av det slag som föreslås nu anförtros domstolarna. En sådan reglering skulle dock inte till alla delar motsvara gällande praxis. Uttalanden om försäkran eller ed är dessutom ofta mycket formella och de medför inte nödvändigtvis större rättsverkan än undertecknande av handlingar. Det är alltså klart fråga om en annan åtgärd än t.ex. mottagande av ed eller försäkran, om vilket föreskrivs i rättegångsbalken. Det anses därför inte ändamålsenligt att sådana uppgifter anförtros domstolarna.

Notarius publicus föreslås dessutom få behörighet att vidta sådana åtgärder som motsvarar de uppgifter som uppräknas i lagen och som på grund av något annat lands lagstiftning behövs för att bevaka rätt eller fördel utomlands eller utföra en rättshandling utomlands. En sådan åtgärd får dock inte vidtas om den strider mot grunderna för Finlands rättsordning.

Enligt förslaget ska upptagande av protest enligt växellagen och checklagen och utfärdande av vederhäftighetsintyg inte längre nämnas separat i lagen i samband med notarius publicus uppgifter. I praktiken har dessa uppgifter varit väldigt få under de senaste åren. Behörigheten att ta upp protest anses således kunna regleras via växellagen och checklagen. Utfärdande av vederhäftighetsintyg ska för sin del anses ingå i utfärdande av intyg över rättsliga och ekonomiska förhållanden.

Det anses inte längre nödvändigt att i lag föreskriva att notarius publicus ska övervaka lotteridragningar och vara närvarande när en försegling fästs eller tas bort. I praktiken har det inte funnits behov av sådana uppgifter, och inte heller i annan lagstiftning förutsätts notarius publicus sköta sådana.

Det att elektronisk kommunikation blir möjlig i notarius publicus verksamhet förut-

sätter inte specialreglering. Strävan har dock varit att formulera de nu aktuella bestämmelserna så att de inte ställer hinder för att utveckla den elektroniska kommunikationen.

3 Propositionens konsekvenser

Lagförslaget väntas göra notarius publicus uppgifter tidsenliga och i någon mån skapa klarhet i dem. Propositionen anses dock inte få betydande konsekvenser för myndigheternas verksamhet eller medborgarnas ställning. Propositionen bedöms inte heller få betydande ekonomiska konsekvenser.

4 Beredningen av propositionen

Den 20 december 2012 tillsatte justitieministeriet en arbetsgrupp med uppgift att bereda ett förslag till revidering av lagen om notarius publicus. Arbetsgruppens betänkande (Lag om notarius publicus. Justitieministeriet. Betänkanden och utlåtanden 31/2013) blev klart sommaren 2013. Enligt uppdraget skulle arbetsgruppen fästa uppmärksamhet vid att de uppgifter som föreslås för notarius publicus ska motsvara medborgarnas behov av service i synnerhet då användningen av elektroniskt material ökar och ärenden sköts utomlands. Avsikten är att endast göra nödvändiga ändringar i lagen om notarius publicus utan att de grundläggande strukturerna i systemet ändras.

Sammanlagt 25 instanser blev ombedda att yttra sig om arbetsgruppens betänkande. Antalet inkomna utlåtanden uppgick till 22. De kom från ministerier, magistrater och andra myndigheter samt organisationer. De föreslagna ändringarna fick stort understöd i utlåtandena. Statens ämbetsverk på Åland ansåg det dock viktigt att notarius publicus uppgifter i landskapet, till skillnad från förslaget, sköts också av någon annan myndighet.

På basis av remissvaren gjordes det vissa uttrycksmässiga ändringar i lagförslaget. Dessutom kompletterades och förtydligades motiveringarna till lagförslaget.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lag om notarius publicus**

1 §. *Notarius publicus.* I paragrafen föreslås bestämmelser om vilka tjänstemän som är notarius publicus och om behörighetsvillkoren för notarius publicus.

Notarius publicus är enligt paragrafens 1 mom. chefen för en magistrat och en av honom eller henne förordnad tjänsteman vid magistraten. Bestämmelsen motsvarar nuläget och ersätter början av 1 § 1 mom. i den gällande lagen.

Enligt 3 § i lagen om registerförvaltningen (166/1996) är magistraterna folkbokföringens och den övriga registerförvaltningens lokala myndigheter. Dessutom utfärdas bestämmelser om magistraternas övriga uppgifter särskilt.

Enligt 2 mom. är av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket notarius publicus i landskapet Åland. Landskapsåklagaren och landskapsfogden ska enligt förslaget inte längre vara notarius publicus. Regleringen blir densamma i hela landet.

Enligt 3 mom. ska notarius publicus ha avlagt annan högre högskoleexamen i juridik än magisterexamen i internationell och komparativ rätt. Regleringen motsvarar i sak till största delen vad som föreskrivs i 2 § i den gällande lagen. I momentet föreslås dock en uttrycklig bestämmelse om att magisterexamen i internationell och komparativ rätt inte medför behörighet som notarius publicus.

2 §. *Notarius publicus uppgifter.* I paragrafen föreslås bestämmelser om notarius publicus uppgifter. Paragrafen ersätter 4 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen. I paragrafen samlas de av notarius publicus uppgifter som är de mest centrala och om vilka det inte finns bestämmelser någon annanstans i lag. I paragrafen hänvisas dock också till uppgifter om vilka föreskrivs någon annanstans i lag. Sådana bestämmelser finns t.ex. i äktenskapslagen, lagen om köpvittnen och lag-

stiftningen om verkställighet av apostillekonventionen.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska notarius publicus styrka underskrifter och kopior av handlingar. Bestämmelsen motsvarar i sak 4 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen. Med handlingar avses i 1 punkten, såsom annanstans i lag, också elektroniska handlingar. I praktiken kan det vara fråga om mycket olika slags handlingar och deras underskrifter. Som exempel på handlingar kan nämnas fullmakter, avtal, ansökningar samt skolbetyg och studieintyg.

Enligt 1 mom. 2 punkten är notarius publicus uppgift att bekräfta att en myndighet eller en person är behörig att företa en viss tjänsteåtgärd eller att någon har en viss tjänstställning eller behörighet eller är rättsligt behörig att företräda någon annan. Punkten motsvarar i sak 4 § 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen, med vissa uttrycksmässiga ändringar. Den föreslagna bestämmelsen ska täcka utfärdande av intyg både över myndighetsställning och över privaträttslig ställning. Behörighetsintyg utfärdas t.ex. för läkare och translatorer. Rättslig behörighet att företräda någon annan innebär bl.a. en persons ställning som företrädare för ett bolag. Det kan också behövas intyg t.ex. över en boutredningsmans eller en skiftesmans behörighet.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska notarius publicus utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts notarius publicus samt över rättsliga och ekonomiska förhållanden. Punkten ersätter delvis bestämmelsen i 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten i den gällande lagen. Utfärdande av vederhäftighetsintyg ska dock inte längre nämnas separat i bestämmelsen, utan de anses vara inkluderade i intyg över rättsliga och ekonomiska förhållanden. Dessutom föreslås att ordalydelsen i bestämmelsen ses över.

I bestämmelsen betraktas också intyg över att en viss person lever som intyg över rättsliga och ekonomiska förhållanden. Utfärdande av intyg över innehållet i en handling kan för sin del gälla t.ex. meritförteckningar,

innehållet i en loggbok och innehållet i lagstiftning. Det innehåll som ska styrkas i en handling kan också finnas i elektronisk form, såsom ett sms eller en webbplats innehåll vid en viss tidpunkt.

I 1 mom. 4 punkten föreslås en bestämmelse om att notarius publicus ska vara vittne när ett tresorfack eller något annat förvaringsrum stängs eller öppnas. Regleringen motsvarar i sak delvis vad som föreskrivs i 4 § 1 mom. 5 punkten i den gällande lagen. Det föreslås dock att anbringande eller borttagande av försegling inte längre ska nämnas i lagen.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska notarius publicus övervaka lotteridragningar. Regleringen motsvarar i sak delvis vad som föreskrivs i 4 § 1 mom. 6 punkten i den gällande lagen. Det föreslås dock att verkställande av utlottningar inte längre ska nämnas i lagen. I praktiken är det ytterst sällsynt att notarius publicus övervakar lotteridragningar. På grund av sin natur bedöms uppgiften dock passa väl för notarius publicus. Det föreslås därför att uppgiften ska stå kvar i lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. får notarius publicus bekräfta att en formbunden eller annan skriftlig redogörelse, utredning eller anmälan har lämnats och vidta andra sådana åtgärder som motsvarar de uppgifter som avses i 1 mom. och som på grund av något annat lands lagstiftning behövs för att bevaka rätt eller fördel eller utföra en rättshandling utomlands. En sådan åtgärd får inte strida mot grunderna för Finlands rättsordning.

Momentet är nytt. Där föreskrivs om sådana uppgifter som behövs på grund av lagstiftningen i ett annat land och som notarius publicus får utföra. I början av momentet föreskrivs om behörighet att bekräfta att en formbunden eller annan skriftlig redogörelse, utredning eller anmälan har lämnats. Sådana behov av styrkande finns vanligen i samband med handlingar (t.ex. avtal och fullmakter) som behövs för myndigheter i common law-länder. Ordalydelsen i de uttalanden som gäller styrkande kan variera (t.ex. "subscribed and sworn to before me", "sworn and subscribed in my presence") och deras rättsverkan är inte nödvändigtvis samstämmiga. Gemensamt för dessa redogörelser, utredningar och anmälningar är dock att en person i dem ge-

nom sin underskrift särskilt styrker handlingens innehåll.

Vid styrkande av att en redogörelse, utredning eller anmälan har lämnats är det fråga om att notarius publicus klient har uttryckt något och riktigheten i detta. Notarius publicus ska dock inte intyga riktigheten av handlingens innehåll, utan endast bekräfta att en sådan redogörelse, utredning eller anmälan som avses i bestämmelsen har lämnats till notarius publicus. I enlighet med principerna för god förvaltning kan det dock vara skäl för notarius publicus då denne styrker att en sådan redogörelse, utredning eller anmälan som avses i bestämmelsen har lämnats påminna klienten om att ett sanningsstridigt uttalande om styrkande kan vara förenat med straffpåföljd i den stat där handlingen används.

I 2 mom. föreslås att de redogörelser, utredningar och anmälningar vars lämnande styrks måste vara skriftliga. Ofta är de också formbundna. Även om ordalydelse t.ex. i formbundna utredningar kan hänvisa till mottagande av ed eller försäkran, ska de dock omfattas av ordalydelsen i bestämmelsen. Den uppgift som föreslås bli anförtrodd notarius publicus innebär däremot inte behörighet att ta emot t.ex. muntlig ed. En sådan uppgift ankommer på domstol.

Det föreslås att notarius publicus uppgifter också ska omfatta vidtagande av andra sådana åtgärder som motsvarar de uppgifter som avses i 1 mom. Strävan är att i den föreslagna lagen ta in exakta bestämmelser om notarius publicus uppgifter. För utländska myndigheter kan det dock behövas också t.ex. sådana intyg som inte nämns i lagen. Den föreslagna bestämmelsen väntas medföra behövlig smidighet i notarius publicus uppgifter.

Med stöd av 2 mom. ska notarius publicus kunna vidta åtgärder som på grund av något annat lands lagstiftning behövs för att bevaka rätt eller fördel eller utföra en rättshandling utomlands. Det är inte tänkt att kravet på behövliga åtgärder ska ålägga notarius publicus en skyldighet att undersöka innehållet i utländsk lagstiftning. Det krav på behövliga åtgärder som avses i momentet kan anses bli uppfyllt, om notarius publicus klient säger sig behöva åtgärden på grund av de omständigheter som avses i 2 mom.

En begränsning i fråga om de uppgifter som nämns i 2 mom. är att notarius publicus inte får vidta en åtgärd som strider mot grunderna för Finlands rättsordning.

3 §. Lokal behörighet. I paragrafen föreslås bli föreskrivet att notarius publicus är behörig att utföra sina uppgifter i hela landet. På upptagande av protest tillämpas dock enligt förslaget växellagen och checklagen. Enligt bestämmelserna i växellagen och checklagen ska protest upptas i stad av notarius publicus och på landet av notarius publicus på orten eller i närmaste stad.

Paragrafen motsvarar i sak 4 § 3 mom. i den gällande lagen.

4 §. Bekräftelse av ett intyg utfärdat av notarius publicus. Ett av notarius publicus utfärdat intyg ska enligt paragrafen vara bekräftat med stämpeleller sigill eller på något annat motsvarande tillförlitligt sätt. Paragrafen ska ersätta 4 § 4 mom. i den gällande lagen. En skillnad jämfört med den gällande bestämmelsen är dock att också något annat tillförlitligt sätt som motsvarar stämpel eller sigill ska nämnas som ett bekräftelsesätt. Syftet med bestämmelsen till denna del är att möjliggöra utfärdande av intyg på elektronisk väg. Tillförlitligt sätt kan avse t.ex. elektroniska ramar som fästs på en handling så att ramarna inte kan avlägsnas.

5 §. Protokollföring. Enligt 1 mom. ska notarius publicus föra protokoll över de åtgärder som avses i 2 § 1 mom. 4 och 5 punkten. Bestämmelserna ska delvis ersätta bestämmelserna om protokoll och kronologiskt förd saklängd i 6 § i den gällande lagen samt 3 och 4 § i förordningen angående tillämpning av lagen om notarius publicus (367/1960).

Det föreslås att skyldigheten att föra protokoll begränsas till sådana uppgifter där det kan hända att ingen handling annars finns tillgänglig för magistraten eller klienten. I fråga om de övriga uppgifterna betraktas de intyg som ges klienten och de handlingar som ska bevaras i enlighet med arkivlagstiftningen som tillräcklig dokumentation. Dessutom finns det vissa specialbestämmelser om protokoll över notarius publicus uppgifter (t.ex. 69 § i checklagen och 91 § i växellagen).

I 2 mom. föreslås bli föreskrivet vilka uppgifter som ska antecknas i protokollet. De är för det första vilken åtgärd det är fråga om, för det andra plats och tidpunkt för åtgärden, för det tredje namn och personbeteckning eller födelsedatum för den som ansökt om åtgärden samt för det fjärde en redogörelse för åtgärdens förlopp.

6 §. Legalisation av handlingar. Enligt paragrafen verifierar utrikesministeriet på begäran en handling som notarius publicus eller någon annan tjänsteinnehavare vid en myndighet har styrkt med sin underskrift. Paragrafen motsvarar i sak till största delen 7 § 1 mom. i den gällande lagen. Det föreslås dock att kravet på stämpel på intyget ska frångås. Det förfarande som avses i paragrafen behövs för legalisation av handlingar som används i länder som inte omfattas av apostillekonventionen.

7 §. Ikraftträdande. Det föreslås att en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse tas in i paragrafens 1 mom. I 2 mom. föreslås en bestämmelse om att den gällande lagen om notarius publicus upphävs genom den föreslagna lagen. Dessutom föreslås bestämmelser om att en hänvisning i en annan lag till den lag som upphävs ska anses avse den nya lagen.

1.2 Lagen om konsulära tjänster

34 §. Notarius publicus uppgifter vid beskickningen. I paragrafen föreslås tekniska ändringar. Hänvisningen i paragrafens 1 mom. ändras till att gälla den nya lagen om notarius publicus.

I 2 mom. 3 punkten föreslås att hänvisningen till 7 § 1 mom. i lagen om notarius publicus ändras till en hänvisning till lagens 6 §. I 6 § i lagen om notarius publicus föreslås bli föreskrivet om legalisation av handlingar vid utrikesministeriet.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om notarius publicus**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Notarius publicus

Chefen för en magistrat och en av honom eller henne förordnad tjänsteman vid magistraten är notarius publicus.

I landskapet Åland är av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket notarius publicus.

Notarius publicus ska ha avlagt annan högre högskoleexamen i juridik än magisterexamen i internationell och komparativ rätt.

2 §

Notarius publicus uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ska notarius publicus på begäran

1) styrka underskrifter och kopior av handlingar,

2) bekräfta att en myndighet eller en person är behörig att företa en viss tjänsteåtgärd eller att någon har en viss tjänsteställning eller behörighet eller är rättsligt behörig att företräda någon annan,

3) utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts notarius publicus samt över rättsliga och ekonomiska förhållanden,

4) vara vittne när ett tresorfack eller något annat förvaringsrum stängs eller öppnas,

5) övervaka lotteridragningar.

Notarius publicus får bekräfta att en formbunden eller annan skriftlig redogörelse, utredning eller anmälan har lämnats och vidta andra sådana åtgärder som motsvarar de

uppgifter som avses i 1 mom. och som på grund av något annat lands lagstiftning behövs för att bevaka rätt eller fördel eller utföra en rättshandling utomlands. En sådan åtgärd får inte strida mot grunderna för Finlands rättsordning.

3 §

Lokal behörighet

Notarius publicus är behörig att utföra sina uppgifter i hela landet. På upptagande av protest tillämpas dock växellagen (242/1932) och checklagen (244/1932).

4 §

Bekräftelse av ett intyg utfärdat av notarius publicus

Ett av notarius publicus utfärdat intyg ska vara bekräftat med stämpel eller sigill eller på något annat motsvarande tillförlitligt sätt.

5 §

Protokollföring

Notarius publicus ska föra protokoll över de åtgärder som avses i 2 § 1 mom. 4 och 5 punkten.

I protokollet antecknas

1) vilken åtgärd det är fråga om,

2) plats och tidpunkt för åtgärden,

3) namn och personbeteckning eller födelsedatum för den som ansökt om åtgärden,

4) en redogörelse för åtgärdens förlopp.

6 §

Legalisation av handlingar

Utrikesministeriet verifierar på begäran en handling som notarius publicus eller någon annan tjänsteinnehavare vid en myndighet har styrkt med sin underskrift.

7 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs lagen om notarius publicus (287/1960). Hänvisas det i någon annan lag till den lag som upphävs genom denna lag, ska hänvisningen anses avse denna lag.

2.

Lag**om ändring av 34 § i lagen om konsulära tjänster**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om konsulära tjänster (498/1999) 34 § som följer:

34 §

Notarius publicus uppgifter vid beskickningen

Sådana uppgifter som avses i lagen om notarius publicus (/20) och som på begäran av en person eller en sammanslutning som avses i 2 § 1 mom. kan skötas vid beskickningen är att

- 1) styrka underskrifter,
- 2) styrka kopior av handlingar, samt att
- 3) utfärda intyg över innehållet i företedda handlingar.

Beskickningen kan dessutom på en persons eller sammanslutnings begäran

- 1) på grundval av företedd utredning utfärda intyg över att någon lever eller intyg över någon omständighet,
- 2) styrka, om något internationellt fördrag som är bindande för Finland inte ställer hinder för detta, en underskrift i en handling eller ett intyg som utfärdats av en myndighet inom beskickningens verksamhetsområde

och undertecknarens tjänsteställning, om beskickningen har ett adekvat namnteckningsprov, uppgift om undertecknarens tjänsteställning samt prov på myndighetens stämpel,

3) av grundad anledning styrka att undertecknaren av ett intyg som utrikesministeriet utfärdat med stöd av 6 § i lagen om notarius publicus har den tjänsteställning som nämns i handlingen och att undertecknaren har haft laglig rätt att utfärda ett sådant intyg, samt

4) vidta de övriga åtgärder som utomlands hör till en beskickning eller en tjänsteman vid en beskickning enligt lag, förordning eller internationella fördrag som är bindande för Finland.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 mars 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPIAINEN

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

*Bilaga
Parallelltext*

2.

Lag

om ändring av 34 § i lagen om konsulära tjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om konsulära tjänster (498/1999) 34 § som följer:

Gällande lydelse

34 §

Notarius publicus uppgifter vid beskickningen

Sådana uppgifter som avses i lagen om notarius publicus (287/1960) och som på begäran av en person eller en sammanslutning som avses i 2 § 1 mom. kan skötas vid beskickningen är att

- 1) styrka underskrifter,
- 2) styrka avskrifter av handlingar, samt att
- 3) utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts för notarius publicus.

Beskickningen kan dessutom på en persons eller sammanslutnings begäran

1) på grundval av företedd utredning utfärda intyg över att någon lever eller intyg över någon omständighet,

2) styrka, om något internationellt fördrag som är bindande för Finland inte ställer hinder för detta, en underskrift i en handling eller ett intyg som utfärdats av en myndighet inom beskickningens verksamhetsområde och undertecknarens tjänsteställning, om beskickningen har ett adekvat namnteckningsprov, uppgift om undertecknarens tjänsteställning samt prov på myndighetens stämpel,

3) av grundad anledning styrka att undertecknaren av ett intyg som utrikesministeriet utfärdat med stöd av 7 § 1 mom. lagen om notarius publicus har den tjänsteställning som nämns i handlingen och att undertecknaren har haft laglig rätt att utfärda ett sådant intyg,

Föreslagen lydelse

34 §

Notarius publicus uppgifter vid beskickningen

Sådana uppgifter som avses i lagen om notarius publicus (/20) och som på begäran av en person eller en sammanslutning som avses i 2 § 1 mom. kan skötas vid beskickningen är att

- 1) styrka underskrifter,
- 2) styrka *kopior* av handlingar, samt att
- 3) utfärda intyg över innehållet i *företedda* handlingar.

Beskickningen kan dessutom på en persons eller sammanslutnings begäran

1) på grundval av företedd utredning utfärda intyg över att någon lever eller intyg över någon omständighet,

2) styrka, om något internationellt fördrag som är bindande för Finland inte ställer hinder för detta, en underskrift i en handling eller ett intyg som utfärdats av en myndighet inom beskickningens verksamhetsområde och undertecknarens tjänsteställning, om beskickningen har ett adekvat namnteckningsprov, uppgift om undertecknarens tjänsteställning samt prov på myndighetens stämpel,

3) av grundad anledning styrka att undertecknaren av ett intyg som utrikesministeriet utfärdat med stöd av 6 § i lagen om notarius publicus har den tjänsteställning som nämns i handlingen och att undertecknaren har haft laglig rätt att utfärda ett sådant intyg, samt

Gällande lydelse

samt,
4) vidta de övriga åtgärder som utomlands hör till en beskickning eller en tjänsteman vid en beskickning enligt lag, förordning eller internationella fördrag som är bindande för Finland.

Föreslagen lydelse

4) vidta de övriga åtgärder som utomlands hör till en beskickning eller en tjänsteman vid en beskickning enligt lag, förordning eller internationella fördrag som är bindande för Finland.

Denna lag träder i kraft den 20.